

hedslære for Børn, de gymnastiske Bevægelser og Lege, som passer for smaa Børn lige som den for dem særlig afpassede Sløjd og de Frøbelske Haandarbejder; de skulde lære at kende og benytte de bedste Metoder til Undervisning i Indenadslæsning og Skrivning, i Modersmaalet og i Regning. De skulde vænne sig til ude i Naturen at kunne besvare Børnenes Spørgsmaal om, hvad de ser, de skulde øve sig i at kunne fortælle Sagn og synge Viser. Ved Siden heraf skulde de faa Anvisning paa, hvilke Bøger de selv burde læse for derfra at hente Stof til Meddelelser til Børnene; og endelig skulde man give dem i Hænde saavel ældre som yngre Klassikeres Værker om Børneopdragelse og de ypperste af de mange moderne Arbejder om Barnets fysiske og psykiske Liv. De burde virkelig læse Loeke, Pestalozzi, Comenius, Roussau, Spencer m. fl. og selv tænke over deres Tanker, ikke nøjes med et Referat deraf. Ved en Undervisningsprøve og skriftlige Opsatser om det lærte, vilde man kunde føre tilstrækkelig Kontrol med Elevernes Evne til at tilegne sig det, der bydes. Der burde ikke opstilles noget andet Vilkaar for Optagelsen, end at den Søgende som Regel skal være tyve Aar; (forlovede Piger burde kunne komme ind i hvilken som helst Alder), thi ellers kunde den nylig fra Skolen udskrevne unge Pige let komme til at betragte det altsammen som noget, der igen skal indproppes dem og ikke medbringe den levende Interesse, som alene kan gøre et saadant Kursus frugtbringende.

En saadan uddannet Pige vilde med Lethed kunne faa Plads ved de private Skolers Smaaklasser. Men den, der valgte at blive Barnepige, vilde snart finde sig lige saa nødvendig og søgt, som den dannede Sygeplejerske. Selv om man nødes til at antage, at hun til en Begyndelse ikke blev lønnet bedre end en Bonne, saa blev hendes økonomiske Stilling dog bedre, end om hun skulde underholde sig selv med en Løn af 8 à 900 Kroner. Hvad den aandelige Side af hendes Virksomhed angaar, vilde der vel være den Vanskelighed, at hendes Plads ligesom Sygeplejerskernes, kun blev af kort Varighed, men paa hver ny Plads vilde hun paany føle sig varmet af Barnehænder og Barnesmil og vilde saaledes føle Moderhjærtet udvidet i sig i Stedet for f. Eks. at sidde bunden paa en Kontorstol og blive udslidt, ikke udviklet.

Det er overflødigt at pege paa, at den unge Pige, som senere blev Moder, vilde i et saadant Kursus have faaet en Udvikling af Betydning for hele Slægten, en Udvikling, som den nuværende Opdragelse ikke sigter paa. I den Alder, da vore Mormødre forestod den Tids meget indviklede Husholdning og dertil maatte passe nogle smaa i Børnekammeret, er